

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 189/18

Люксембург, 6 декември 2018 г.

Решение по дело C-305/17
FENS spol. s r. o./Slovenská republika – Úrad pre reguláciu sieťových
odvetví

Държавите членки не могат да налагат такса, с която се облага износът на електроенергия, произведена на тяхна територия

Целта да се гарантира стабилността на доставките на електроенергия в рамките на националната територия не може да обоснове подобна такса

През 2008 г., за да се гарантира надеждността и стабилността на енергийната мрежа в Словакия след спирането на два блока от атомната електрическа централа „Jaslovské Bohunice“, е наложена специална такса за използването на мрежата, с която се облага износът на електроенергията, произведена на територията на Словакия, включително износът за държави членки.

В резултат на тази такса на Korlea Invest, доставчик на електроенергия по словашкото право (чийто законен правопреемник е дружеството FENS, също установено в Словакия), е наложена сума от около 6,8 милиона евро. Впоследствие Korlea Invest оспорва законосъобразността на тази такса, която не е налагана повече, пред словашките съдилища, като изтъква, че всъщност става въпрос за такса с равностоен на мито ефект, чието налагане е забранено от принципа на свободно движение на стоките.

Okresný súd Bratislava II (Окръжен съд Братислава II, Словакия), пред който делото е понастоящем висящо, пита Съда дали разглежданата такса противоречи на този принцип на правото на Съюза.

В решението си от днес Съдът посочва най-напред, че електроенергията представлява стока по смисъла на правото на Съюза и че такса, която се събира не върху стока в това ѝ качество, а върху използването на мрежата, служеща за преноса ѝ, трябва да се счита за налагана върху самата стока. Поради тази причина спорната такса попада в обхвата на разпоредбите от Договора за функционирането на ЕС относно свободното движение на стоките.

Съдът констатира след това, че с таксата се облага единствено електроенергията, произведена в Словакия и изнесена от тази държава, така че тя е наложена поради факта, че електроенергията преминава границата. В това отношение Съдът отхвърля довода на Словакия, че поради наличието на идентичен налог, с който се облага потребената в Словакия електроенергия, произведената в Словакия и изнесена от тази държава електроенергия би следвало да се третира по същия начин като произведената в Словакия и потребена в тази държава електроенергия. Всъщност с тези два парични налози, единият от които се плаща от износителя, а другият — по-специално от крайния клиент, електроенергията не се облага на един и същи търговски етап, така спорната такса действително обременява стоката поради преминаването на граница.

При тези условия Съдът прави извода, че **въпросната такса представлява такса с равностоен на мито ефект, при това както що се отнася до електроенергията, изнесена за друга държава членка, така и за електроенергията, изнесена извън територията на ЕС.** По отношение на износа за други държави членки, Съдът отбелязва, че принципът на свободно движение на стоките не допуска налагането на подобна такса. По отношение на износа за държави, които не са членове на ЕС, Съдът припомня, че държавите членки са

длъжни да водят обща търговска политика, чието функциониране би било застрашено, ако те имаха право да налагат едностранно такси с равностоен на мито ефект върху износа.

Накрая Съдът припомня, че **забраната държавите членки да налагат мита и такси с равностоен ефект представлява основно правило на правото на Съюза, за което Договорът за функционирането на ЕС не е предвидил никакво изключение, нито обосновка**, независимо дали става въпрос за отношенията между държавите членки или за тези на държавите членки с държавите, които не са членове на ЕС.

При тези обстоятелства Съдът прави извода, че **в случая спорната такса не е съвместима с принципа на свободно движение на стоките.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293